NL

Terra Incognita

19 Maart - 30 April, 2022

Stephan Balkenhol
Lungiswa Gqunta
Sarah Naqvi
Margit Lukács & Persijn Broersen
Miguel Angel Rios

AKINCI

Sarah Naqvi, *Ethymology of the Erased*, 2021, various materials and techniques, 59.4 x 84.1 cm

Met trots presenteert AKINCI het werk van Stephan Balkenhol, Lungiswa Gqunta, Margit Lukács & Persijn Broersen, Sarah Naqvi and Miguel Angel Rios in de tentoonstelling Terra Incognita.

In Ptolemaeus' *Geografica* vindt men voor het eerst de term *Terra incognita*, die na de herontdekking van het boek in de 15e eeuw werd gebruikt om onbekende gebieden aan te duiden op Europese landkaarten. Het is een voorbeeld van de pogingen die de mens doet om haar omgeving en de natuur te begrijpen, zowel in de kunsten als in de wetenschap. Het verlangen naar kennis leidt tot het categoriseren en classificeren van de natuur, waardoor zij begrepen kan worden, maar altijd door de ogen van degene die de indeling maakt. Door de geschiedenis heen leidde dit tot opgelegde hiërarchieën aan planten, grond en haar inwoners. Beïnvloedt de manier waarop wij de natuur proberen te begrijpen hoe wij haar behandelen? En hoe houdbaar zijn deze omgangsvormen? Klimaat- en migratiecrises confronteren ons met systemen van grenzen en een relatie met de natuur die staan te trillen op hun grondvesten. In een veranderende wereld worden bekende terreinen steeds opnieuw Terra Incognita. Kan de mens haar omgeving op de juiste manier opnieuw leren kennen?

De kunstenaars in deze tentoonstelling raken op verschillende manieren deze en aangrenzende vraagstukken aan in hun werk. **Stephan Balkenhol**, wiens beelden gebeiteld zijn uit blokken hout, introduceerde als een van de eersten de menselijke figuur terug in de hedendaagse beeldhouwkunst. Door veelal archetypes te verbeelden, trancenderen zijn sculpturen de tijd roepen ze de vraag op wat het betekent om mens te zijn.

Lungiswa Gqunta houdt zich in haar werk bezig met de complexiteit van het Zuid-Afrikaanse postkoloniale culturele en politieke landschap. Gqunta creëert multi-sensoriële ervaringen waarmee ze de sociale ongelijkheid die voortkomt uit patriarchale dominantie en kolonialisme onder de aandacht probeert te brengen. Gqunta stelt verschillende vormen van geweld en systematische ongelijkheid in Zuid-Afrika aan de kaak. *Building Mountains* - te zien bij AKINCI - viert volgens Gqunta de stillere momenten van Zwarte revolte, die plaatsvinden in huizen en op de vele plaatsen waar andere ogen niet bij kunnen. *Building Mountains* vormt een plek voor het blootleggen van verschillende methoden van collectieve genezing en verzet, en voor het erkennen van verschillende ruimtes voor het delen en produceren van kennis.

Zowel de perceptie van de natuur als het manipuleren van landschappen spelen een rol in het werk van **Margit Lukács & Persijn Broersen**. Het werk 'Fix the Variable, Exclude the Accidental, Eliminate the Impure, Unravel the Tangled, Discover the Unknown' (2021) creëerden zij speciaal voor het Centraal Museum in Utrecht, en wordt nu getoond bij AKINCI, en is gebaseerd op het boekwerk "Hortus Cliffortianus", van de botanist Carolus Linnaeus. Hierin classificeerde hij de exotische planten die de Amsterdamse VOC directeur George Clifford III importeerde vanuit de gekoloniseerde gebieden. Linnaeus classificeerde de planten volgens een eigen systeem, en idealiseerde hun uiterlijk in zijn tekeningen. In het werk van Broersen en Lukács breken de individuele planten met trotse en woeste bewegingen uit hun geïdealiseerde keurslijf.

Lungiswa Gqunta, *Building Mountains*, clay, rusted iron, size variable, at Rijksacademie Open Studios, 2021

Sarah Naqvi is een Indiase hedendaagse kunstenaar werkend in Amsterdam. Naqvi's werk ontving internationaal veel lof om de benadering van de thema's die hen behandeld in hun werk, waaronder gender, seksualiteit, etniciteit en religie.
Recent werk van Naqvi is o.a. de film *How does one say queen in Islam* (2020). In de film worden jeugdherinneringen opgeroepen in een surrealistisch landschap. Een jong meisje ontmoet tijdens verschillende omzwervingen in haar droom de vrouwen die voor haar hebben gevochten en haar hebben gevormd. In de film worden symbolen van vriendschap en liefde gebruikt om de rigide structuren van het patriarchaat te ondermijnen.

Miguel Angel Rios, geboren in Argentinië, werkt en woont tussen Mexico en de VS. In de vroege jaren 90 begon Rios met het maken van zijn Mapas serie, waar ook 'Los Cuatro Vientos' (1993-1994) tot behoort. De serie bestaat uit grote installaties van gevouwen en verknipte materialen die gebaseerd zijn op Europese koloniale kaarten, en de werken bevinden zich in gerenommeerde collecties zoals die van het MoMA in New York. In zowel zijn videowerk als de gemanipuleerde cartografie van de 'Mapas' komt ruimte terug als voorname interesse van Ríos. In zijn zorgvuldig geconstrueerde ruimtes lijken extremen elkaar op te zoeken, moet bestaansrecht constant worden bevochten, en is de grens tussen chaos en controle breekbaar.

Biografieën

Stephan Balkenhol *(1957, Fritzlar, Duitsland) bezocht van 1976 - 82 de Hochschule für Bildende Künste in Hamburg, waar hij les kreeg van onder anderen Ulrich Rückriem, Nam June Paik en Sigmar Polke. Hij heeft geëxposeerd in galeries en musea over de hele wereld, o.a. grote solotentoonstellingen in het Lehmbruck Museum, Duisburg, DE (2020) Museum Jorn, Silkeborg, DK (2020), Centro de Arte Contemporáneo, Malaga, ES (2018), het Moscow Museum of Modern Art, RU (2016), de Oostenrijkse Landesgalerie Lin, AT (2014-2015), Kunstmuseum Ravensburg, DE (2014), Musée de Grenoble, FR (2010-2011), Deichtorhallen Hamburg, DE (2008-2009), Staatliche Kunsthalle Baden/Baden, DE (2006), het National Museum of Art, Osaka/Tokyo, JP*

(2005), Sprengel Museum, Hannover, DE (2003), Fries Museum Leeuwarden, NL (2001), Von der Heydt-Museum, Wuppertal, DE (1998), en het Hirshhorn Museum and Sculpture Garden, Washington D. C., USA (1995). Hij heeft een aantal sculpturen gemaakt voor de openbare ruimte; o.a. Duitsland, Italië, Frankrijk en Nederland en in de USA. Balkenhol werd onderscheiden met de Franse Orde van Kunsten en Letteren (2014). De werken van Stephan Balkenhol bevinden zich in vele museumcollecties, waaronder het Hirschhorn Museum and Sculpture Garden in Washington, The Museum of Modern Art (MoMA) in New York, de Tate Gallery in Londen, het Museum für Moderne Kunst in Frankfurt, de National Gallery in Berlijn en The Museum of Art in Den Haag.

***Lungiswa Gqunta** (1990, Port Elizabeth) is een beeldend kunstenaar die werkt in performance, printmaking, sculptuur en installatie. Van 2019-2021 was Gqunta in residentie aan de Rijksakademie van beeldende kunsten in Amsterdam. Ze behaalde haar undergraduate degree aan de Nelson Mandela Metropolitan University in 2012 en haar MFA aan de Michaelis School of Fine Arts in Kaapstad in 2017. Naast haar praktijk is Gqunta een van de oprichters van iQhiya, waarmee ze deelnam aan Documenta 14 en Glasgow International. Ze heeft deelgenomen aan de Manifesta 12 (2018) en de 15e Istanbul Biënnale (2017) en is ook opgenomen in de groepstentoonstelling 'Not a Single Story II' in het Wanas Konst Museum in Zweden. Ze is actief betrokken bij de Zuid-Afrikaanse kunstscene en heeft geëxposeerd met zowel het Zeitz Museum of Contemporary African Art als de Johannesburg Art Gallery (JAG), evenals twee solotentoonstellingen, Qwitha (2018) en Qokobe (2016), gehouden met WHATIFTHEWORLD gallery in Kaapstad, SA. In 2019 presenteerde AKINCI zowel haar installaties 'Feet under Fire' als 'Sleeping Pools' binnen de tentoonstelling 'Heroines Now'. Gqunta's werk had een solotentoonstelling in het Museum für Moderne Kunst, Frankfurt am Main, DE (2021) en zal een solotentoonstelling presenteren in het Henry Moore Institute, Leeds, UK (2022). Recente tentoonstellingen waren in Palais de Tokyo, Parijs, (2021), Centraal Museum Utrecht (2021 - 2022) en Marres Huis voor Hedendaagse Cultuur, Maastricht, NL (2021). Haar werk maakt deel uit van de openbare collecties van het MMK Frankfurt, Kunsthal Zürich, Centraal Museum Utrecht, Nelson Mandela Metropolitan University, The University of Cape Town en Zeitz MOCAA.*

Margit Lukács & Persijn Broersen, *Fix the Variable, Exclude the Accidental, Eliminate the Impure, Unravel the Confused, Discover the Unknown*, 2021, Videoinstallation with 5 synchronized projectors, stereosound, 06:30 minutes

***Lukács** (1973, Amsterdam) & **Broersen** (1974, Delft) studeerden aan het Sandberg Instituut en de Rijksakademie in Amsterdam. Hun films, installaties en grafisch werk zijn internationaal vertoond, o.a. in FOAM Photography Museum in Amsterdam, NL (2020) Kunsthal Viborg, DK (2019) A Space Gallery, Toronto, CA (2020), Haus der Kulturen der Welt, Berlin, DE (2020), Rencontres Arles, FR (2019), Art Wuzhen, CN (2019) Kasteel Oud - Rekem, BE (2019), Biennale van Sydney AU, (2017) Stedelijk Museum Amsterdam, NL (2014), MUHKA (België), Centre Pompidou (Parijs, F), Shanghai World Expo, Kröller Müller, NL en Casa Enscendida Madris, ES (2012). Hun films zijn vertoond op verschillende festivals waaronder LAForum, Oberhausen FilmFest, Kassel Dokumentar und Filmfestival, Rencontres Paris Berlin in het Louvre, Haus der Kulturen der Welt in Berlijn, het New York Film Festival, International Documentary Festival Amsterdam, en het International Film Festival Rotterdam. De film 'Establishing Eden' werd genomineerd voor de 2016 IFFR Tiger Awards. In 2015 verwierf Stedelijk Museum Amsterdam het site-specific werk 'Ruins in Reverse' (2015), speciaal gemaakt voor de roltrap van het museum. In 2022 verwierf Het Centraal Museum Utrecht het werk 'Fix the Variable, Exclude the Accidental, Eliminate the Impure, Unravel the Tangled, Discover the Unknown' (2021), dat speciaal werd gemaakt voor de tentoonstelling 'De Botanische Revolutie'. Een publieke opdracht voor de Noord Zuid Lijn Amsterdam leidde tot een nieuw werk voor het metrostation in Amsterdam - Noorderpark: De Poorten van Noord. Hun werk zal worden gepresenteerd in E22, Esch-Sur-Alzette, Culturele Hoofdstad van Europa, Luxemburg.*

*Het werk van **Sarah Naqvi** (they/them, 1996, Mumbai, India) houdt zich bezig met narratieven over religieuze en maatschappelijke stigma's. Hen had hun eerste solotentoonstelling Bashaoor in Clark House, Mumbai in 2018, gevolgd door hun tweede solotentoonstelling, Sharam o Haya, in Ame Nue, Hamburg in 2019. In hetzelfde jaar maakte hen deel uit van 'Heroines Now', een groepstentoonstelling bij AKINCI, samen met Melanie Bonajo (NL), Anne Wenzel (DE), Gluklya (Natalie Pershina- Yakimanskaya) (RU/NL) en Lungiswa Gqunta (SA). Hun recente shows omvatten Hunger bij AKINCI (2020), Inherited Memory bij Tarq,*

Mumbai (2020), Viral zelfportretten bij Moderna galerija, Ljubljana (2020) en Escape Routes bij de Bangkok Biennale (2020). Naqvi maakte deel uit van andere groepstentoonstellingen zoals A beast, a god, a line, gecureerd door Para Site Director, Cosmin Costinas in MAIIAM Contemporary Art Museum, Chiang Mai, TH (2020/21); Kunsthall Trondheim, NO (2019); Museum of Modern Art, Warsaw, PL (2018); Para Site, Hong Kong (2018). Hun werk was ook te zien in TS1 Yangon, MM (2018); The Regimes of Truth, curated by Shaunak Mahbubani, New Delhi, Apexart NY (2018); Micro subversions Playbook, Conflictorium, Ahmedabad, gecureerd door Avni Sethi en Venkataraman Divakar (2018) en The Exhaustion project, Haus der Kulturen der Welt, Berlijn, gecureerd door Abhijan Toto (2018). In 2021 was hen artist in residence bij De Ateliers in Amsterdam. Sarah Naqvi was ook een van de twee vertegenwoordigende kunstenaars voor India op de Bangkok Biënnale, Escape Routes, 2020. Ze was een ontvanger van 'The Phenomenal she' award in 2019 uitgereikt door de Indiase National Bar Association en de NID Ford Foundation Grant in 2018.

Miguel Angel Ríos *(1943, Catamarca, Argentinië) heeft solotentoonstellingen gehad in musea over de hele wereld, waaronder Röda Sten Konsthall, Göteborg, SE (2019), Galería Barro, Buenos Aires, AR (2019), MUCEM, Marseille, FR (2017), ASU Art Museum, Temple, USA (2015), Museum of Fine Arts Houston, USA (2013), Sala de Arte Público Siqueiros, Mexico City (2013), Des Moines Art Center, Iowa, VS (2012), Museo Carrillo Gil, México DF (2011), Museo de Arte Latinoamericano de Buenos Aires (2009), Maison Européenne de la Photographie MEP, Parijs (2011 en 2009), Fries Museum, Leeuwarden (2008), en Hirshhorn Museum and Sculpture Garden, Washington (2005). Zijn video's zijn vertoond tijdens La Biennale de Lyon, FR (2015), Liverpool Biennial, GB (2011), en de Biennale van Sydney, AU (2010). Rios nam deel aan groepstentoonstellingen in o.a. Suzanne Dellal Centre, Tel Aviv, IL (2021), Museum of Modern Art (MoMA), New York, USA (2021), UCCA Dune, Qinhuangdao, CN (2019), Galleria d'Arte Moderna e Contemporanea di Bergamo, IT (2018), The Parkview Museum Singapore (2017-2018), Auckland Art Gallery Toi o Tāmaki, Auckland, NZ (2016), Kunstmuseum Wolfsburg, DE (2015), Centro del Carmen, Valencia, ES (2014), New Museum of Contemporary Art, New York, USA (2014), Musée d'Art Contemporain de Nîmes, FR (2013), Busan Museum, KR (2012), Tranen Contemporary Art Center, DK (2012), Molaa Museum of Latin American Art, USA (2011), The National Museum in Warsaw, PL (2010), en Daros Exhibitions, Zürich, CH (2009). Hij studeerde aan de Academie voor Schone Kunsten in Buenos Aires, Argentinië, en ontving talrijke onderscheidingen, waaronder de John Guggenheim Fellowship (1998) voor zijn werk waarin hij de media schilderkunst, tekenen en collage verkent. Rios' werk bevindt zich in vele internationale collecties, o.a. het Fries Museum in Leeuwarden, NL, Daros Latin America Collection, Zürich, CH, MoMA, New York, VS, het Metropolitan Museum of Art, New York, VS, en Museu d'Art Contemporani de Barcelona (MACBA), Barcelona, ES, en is opgenomen in een groot aantal privécollecties.*

Miguel Angel Rios, *Los Cuatro Vientos - The Four Winds*, detail, 1993-1994, Pencil, Cibachrome mounted on pleated canvas, 210 cm diameter (74,8 inch)